

лето на паша. Тамъ, като пасжтъ нѣколко дена, оклпватъ ги въ рѣката, за да стане вълната чиста.

Слѣдъ това, овчаритѣ олавятъ една овца, свързватъ краката ѝ съ връвь, завалятъ ѝ на една страна, сѣднатъ на едно малко столче и съ голѣми ножици захвашатъ да стрижатъ вълната близо до кожата ѝ.

— Ами като порѣжжтъ кожата ѝ!

— „Не, Недке! Овчаритѣ пазятъ да не порѣжжтъ кожата на овцата“, отговори майка ѝ.

— Благодаря ти, мамо, защото едвамъ сега се научихъ, отъ гдѣ взематъ человекитѣ вълната и какво правятъ отъ нея. Азъ по-напрѣдъ мислѣхъ, че овцетѣ ни даватъ само млѣко и месо, но то не било така, защото тѣ принасяли и друга полза на человекитѣ.

— „А умно животно ли е овцата, мамо, когато е толкова полезна на человекитѣ?“ попитала пакъ Недка.

— Не, Недке, овцата колкото е полезно животно за человекъ, толкова е и глупаво. Ако една овца отъ стадото се хвърли въ рѣката, то цѣлото стадо, безъ да знае, какво мѣсто е то, се хвъргж слѣдъ нея; много пжти се случва, че като се запали кошарата на овцетѣ, тѣ освѣнъ че не бѣгатъ, но като ги испѣди господарьтъ имъ изъ нея, тѣ сж повржщатъ пакъ въ огъня, отъ гдѣто сж излѣзли, безъ да знажтъ, че това за тѣхъ е лошо мѣсто.

— Но защо, мамо, когато овчаритѣ отиватъ да ги пасжтъ, съ тѣхъ воджтъ и кучета?

— „За това“, отговорила майка ѝ, „защото много пжти вълцитѣ нападатъ овцетѣ и, ако нѣма кучета да ги пазятъ, то вълцитѣ ще издавжтъ всичкитѣ овце, безъ да усѣтжтъ овчаритѣ.“

Недка, като чу това, въздхнж и каза: „Колко врѣдително животно е вълкътъ за человекитѣ и животнитѣ!“

Слѣдъ това, тя се затечи при брата си и му се похвали за всичко, що научила отъ майка си.